

er altsaa givet en Myndighed for vedkommende Kommune til at lade ogsaa en Del af Snekastningsarbeidet udføre ved leiede Folk, og det kunde dog være, at det, hvor der f. Ex. er brolagte Landsbhyer eller Landevejsstrækninger i Landsbhyen eller Gader, som der jo kan være i adskillige Landsbhyer, kunde være heldigt at lade Arbeidet delvis udføre ved leiede Folk. Der kan ogsaa være de Steder, hvor Forholdene ere saaledes udviklede, at man vilde anse det for rigtigt at lade Arbeidet udføre paa anden Maade end gennem Naturalarbeidet, Andet staar der ikke. Nu sige ærede Medlemmer: Citation vil i Reglen ikke finde Sted. Jeg indrømmer, at jeg heller ikke tror det, men derfor kan man dog gjerne opstille det som en Mulighed, man kan ikke vide forud, hvilke Konditioner, der kunne skaffes. Jeg indrømmer, at der kan være Tale om Hazardkontrakter, men der behøver jo ikke at være Tale derom, thi med en tilstrækkelig Kontrol vil man jo kunne sætte Betalingen i Forhold til de Arbeidsdage, der præsteres, eller i alt Fald til den Snemasse, der falder, det finder man nok paa. Jeg har heller ikke ment, at det absolut er en principiel Bestemmelse, at Accenten skulde lægges paa det, at Snekastningen skulde udføres paa anden Maade end som Naturalarbejde. Men paa den anden Side forekommer det mig ikke, at derpaa nogen Maade er nogen Grund til at gaa saa vidt, at man siger, det maa aldeles ikke ske, og jeg tror heller ikke, man vilde være i Harmoni med de nuværende Forhold, jeg tror, at adskillige Steder lader man delvis dette Arbejde udføre paa Landet ved leiede Folk.

Saa er der et æret Medlem, der har været bethymret med Hensyn til Forpligtelsen til at danne Sneveie, hvor der ikke kan tages. Ja, Forholdet der er jo ikke saa meget forskjelligt fra det nuværende. Nu skal der ogsaa dannes Sneveie og opjæses Vandløb, hvor der ikke kan tages. Forstjellen er kun den, at nu er det Politimesteren, der lader det gøre paa Kommunens Regning. Kommunerne betale det selv nu, saa i den Retning står der ingen Forstjel. Forstjellen er blot den, at Kommunerne selv komme til at tage Bestemmelse om de Byrder, der påbyrdes dem, men der er ingen Disharmoni i Bestemmelsen, naar der staar, at det er Kommunalbestyrelsen, der skal lade det gøre. Thi det følger af sig selv, at hvis Kommunen har overdraget en Snefoged at have Opsyn med Arbeidet eller have Disposition derover i den bestemte Retning, saa er det ham, der lader det gøre, men med den Myndighed, som Kommunalbesty-

relsen har givet ham, og for dens Regning. Forstjellen er altsaa kun den, at nu siger Politimesteren, hvorledes det skal være, og Kommunen betaler det, medens herefter Kommunen kommer selv til at sige det og betale det, herefter bliver Politimesteren Nummer To, medens han før var Nummer Et, saa jeg tror i Virkeligheden ikke, der bliver stor Forstjel. — Den sidste ærede Taler nævnte Spørgsmaalet om Fritagelse. Her i Loven staar der enkelte Tilfælde af Fritagelse og Bemyndigelse til at fritage Folk for Et og Andet, men ellers tror jeg ikke, at man kan komme til det. Det ærede Medlem mener, at der er Resolutioner fra Indenrigsministeriet om Fritagelse for bestemte Slags Personer; jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Stand til udtale mig derom for Diebliffet, jeg skal betvivle det noget. Gud veed, om det ikke hænger saaledes sammen — for i den Retning kan man finde Resolutioner — at en eller anden Mand, der har havt et lille bitte Sted paa Landet, er bleven behandlet efter Reglerne for Husmænd og Snderster, og man saa har sagt, at det gaar ikke, thi Snderster eller Husmænd bliver man jo i legal Forstand ikke, blot fordi man har et lille Sted paa Landet, men det er opfattet som en bestemt Klasse af Befolkningen. Det ærede Medlem kan gjøre sig bekendt f. Ex. med Forordningen af 27de Mai 1848. — Naar et æret Medlem (Ovesen) tillige har sagt, at det ikke var nødvendigt i § 2 udtrykkelig at hæve Bestemmelsen i Lov af 30te December 1858 § 1, saa vil jeg sige, at jeg tror, det er rigtigt at gjøre det. Man vil ogsaa se, at der er kommet en anden Bestemmelse med, nemlig Bestemmelsen i Forordningen af 27de Mai 1848 § 1. Der er nemlig foruden til Snekastning endnu Tale om at kunne rekvirere Arbejde af Snderster og Husmænd til Veiarbejder i visse Tilfælde, til Grundforbedringer, til noget Skolearbejde, nogle Hudbringelser o. s. v. Det er disse Bestemmelser, der skulle hæves, og jeg maa sige for mit personlige Vedkommende, at jeg mener, at det er selvfølgeligt, at de skulle hæves. Man har nu for Husmændenes Vedkommende Valget imellem at tage dem efter Hartkornet eller som Snderster og Husmænd. Det er i alt Fald Noget, man har anset sig berettiget til paa Landet overfor de mindre Husmænd enten at tage dem efter deres Hartkornshydelse, og saa selvfølgelig ikke under Rubriken Husmænd og Snderster, eller som Husmænd og Snderster. Men i dette Lovforslag ere de jo tagne med under § 8 paa en bestemt Maade, og deraf mener jeg, at det ligefrem følger, at man ikke behøver de ældre Bestemmelser